

บทความวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

ฉวีฉัตร โฉลกคงถาวร* และ กัญญดา ประจักษ์ศิลป**

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาคารบรมราชชนนีศรีศดพรพรช เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานและเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์อบรมความปลอดภัย และหน่วยงานที่ปฏิบัติ

รูปแบบการวิจัย: การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวาง

วิธีดำเนินการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานอย่างน้อย 1 ปี ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 378 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิและทดสอบความเที่ยงด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .98 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติ t-test และ Anova

ผลการวิจัย: พบว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.18, SD = 0.49$) พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ แตกต่างกันตามตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย หน่วยงานที่ปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป: ผู้บริหารทางการพยาบาลควรส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

คำสำคัญ: พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน / พยาบาลวิชาชีพ

* นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** ผู้รับผิดชอบหลัก, รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

A Study of Work Safety Behavior of Professional Nurses, Government University Hospitals

Chaweechat Chalok-kongthavorn* and Kanyadar Prajusilpa**

Abstract

Purpose: This study were to study work safety behaviors and to compare work safety behaviors classified by personal factors; position, work experience, safety training and the work unit.

Design: A cross-sectional survey research.

Methods: The sample was 378 professional nurses at least 1 year of work experience in government university hospitals. Research instrument was the work safety behaviors of professional nurse. This questionnaire was tested for the content validity and reliability. The Cronbach's alpha coefficients of work safety behaviors of professional nurse was .98. Statistical methods used for data analysis was frequency, percentage, t-test and Anova.

Findings: 1) The work safety behaviors of professional nurses Government University was at the high level ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.49$). 2) Work safety behaviors of professional nurses government university hospital revealed that different position, work experience. Safety training and the work unit had significant difference in work safety behaviors at .05.

Conclusion: Nursing administrators should promote work safety behaviors of professional nurses.

Keywords: Work safety behaviors/ Professional nurse

* Student in Master of Nursing Science Program, Faculty of Nursing Chulalongkorn University.

** Corresponding author, Associate Professor, Faculty of Nursing, Chulalongkorn University. Research Advisor.
Email: drgunyadar@gmail.com

บทนำ

จากรายงานสถานการณ์โรคและสิ่งคุกคามสุขภาพของบุคลากรในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปี 2553 พบว่ามีอัตราการประสบอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานเท่ากับ 42.70 ต่อบุคลากร 1,000 คน โดยจำแนกเป็นความเครียดจากการทำงาน อุบัติเหตุเข็มหรืออุปกรณ์แหลมคมที่ความผิดปกติของกระดูกและกล้ามเนื้อ คิดเป็นอัตราการประสบอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานต่อบุคลากร 1,000 คน เท่ากับ 13.58, 11.81 และ 11.12 ตามลำดับ¹ นอกจากนี้บุคลากรที่มีโอกาสได้รับอุบัติเหตุ สัมผัสเลือด สารคัดหลั่งและบาดเจ็บจากการทำงานส่วนใหญ่คือพยาบาล ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากพฤติกรรมในการทำงาน เช่น ความเร่งรีบในการปฏิบัติงาน ไม่ใช้อุปกรณ์ในการป้องกันตนเอง หรือใช้อุปกรณ์ไม่เหมาะสม²

จากการวิเคราะห์สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดจากความผิดพลาดของคน³ ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานจะสามารถปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสม และปลอดภัยนั้นไม่ได้เพียงแค่มีกฎระเบียบที่ดี แต่ผู้ปฏิบัติงานต้องกำหนดว่าจะเลือกปฏิบัติตามกฎระเบียบปฏิบัติหรือไม่ เพราะเรื่องความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความตระหนักและปฏิบัติพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การกระทำการแสดงออกและการตอบสนองของบุคคลเพื่อให้รอดพ้นจากอันตราย การบาดเจ็บและการสูญเสีย การเกิดโรคจากการทำงานรวมถึงการหลีกเลี่ยง ป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน⁴

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสามารถประเมินได้หลายด้านดังที่ Parker et al.⁵ กล่าวว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสามารถประเมินได้จากความร่วมมือในการทำงานที่ปลอดภัย และการเข้าร่วมกิจกรรมที่ปลอดภัยซึ่งพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่นการรับรู้ความเสี่ยง การสนับสนุนจากหัวหน้า

หรือผู้ช่วยผ่านการนิเทศงาน การมีภาวะผู้นำ การส่งเสริมความรู้ การประสานงาน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ จัดสภาพแวดล้อมที่มีความปลอดภัยในการทำงาน จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพได้มากขึ้น⁶

โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ คือ โรงพยาบาลที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น โดยให้คณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยนั้นๆ เป็นผู้ควบคุมการบริหาร มีการดำเนินการตลอดจนให้บริการต่างๆทางด้านสุขภาพแก่ประชาชนเป็นสถานที่ให้บริการแก่ประชาชนทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค มีจำนวนเตียงตั้งแต่ 250 เตียงถึง 2,300 เตียง โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ มีจำนวน 3 แห่ง อยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลรามาธิบดี และโรงพยาบาลศิริราช ในเขตปริมณฑลจำนวน 1 แห่งได้แก่ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิมีการรับผู้ป่วยที่ความหลากหลายของโรคและมีความซับซ้อน ต้องใช้เทคโนโลยีในการรักษาขั้นสูงเป็นผู้ป่วยที่มีอาการหนักเกินศักยภาพในการรักษาของโรงพยาบาลปฐมภูมิและตติยภูมิจึงถูกส่งต่อมารับการรักษาในโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ ผู้ป่วยในโรงพยาบาลระดับตติยภูมิที่มีการติดเชื้อมีส่วนใหญเป็นเชื้อที่รุนแรงและเป็นเชื้อดื้อยาเนื่องจากเป็นผู้ป่วยที่รับย้ายจากโรงพยาบาลต่างๆ มีการใช้ยาปฏิชีวนะจำนวนมาก ด้านการรักษามีการสอดใส่สายอุปกรณ์เพื่อการประเมิน และการรักษาขั้นสูง นอกจากนี้ยังมีการรับผู้ป่วยจำนวนมาก พยาบาลวิชาชีพต้องทำงานหนัก มีภาระงานมาก มีการใช้สารเคมี และรังสีในการรักษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าโรงพยาบาลตติยภูมิแวดล้อมไปด้วยอันตรายหลายด้าน เช่น ด้านกายภาพ ด้านชีวภาพ และด้านสารเคมี เป็นต้น นอกจากนี้ปัญหาในการดำเนินการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุที่พบมากที่สุดคือปัญหาด้านบุคลากร พบว่าบุคลากรขาดความตระหนักและไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำในการป้องกันอุบัติเหตุ ปัญหาที่พบบ่อยลงมาคือปัญหาด้านการบริหาร ได้แก่ การขาดผู้รับผิดชอบ

ดำเนินงานโดยตรง ระบบเฝ้าระวังการเกิดอุบัติเหตุไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน และปัญหาด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความคับแคบและความสว่างในหน่วยงานไม่เพียงพอ จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารทางการพยาบาลนำมาพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และลดอุบัติเหตุในการทำงานของพยาบาล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย และหน่วยงานที่ปฏิบัติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษานี้ใช้แนวคิด พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ Parker et al.⁵ ประกอบด้วย 1) ความร่วมมือในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย (Safety compliance) 2) เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัย (Safety participation) ซึ่งพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพเป็นการรายงานตนเองของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยว่ามีการกระทำการแสดงออกและตอบสนองเพื่อให้รอดพ้นจากอันตราย การได้รับบาดเจ็บ หรือการสูญเสีย รวมถึงการหลีกเลี่ยงและป้องกันอุบัติเหตุ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย และหน่วยงานที่ปฏิบัติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 1 ปี ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 7 แห่ง จำนวน 6,867 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 1 ปี ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 378 คน จากโรงพยาบาล 3 แห่ง ซึ่งได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย มีขั้นตอนดังนี้

1) สำรวจโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่ามีทั้งหมด 7 แห่ง

2) สำรวจจำนวนพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่ามีจำนวน 6,687 คน

3) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่าง 378 ราย

4) ทำการสุ่ม 3 โรงพยาบาล จากทั้งหมด 7 โรงพยาบาล

5) ในแต่ละโรงพยาบาลที่สุ่มได้ ทำการสุ่มแผนกและสุ่มพยาบาลจากแต่ละแผนกตามสัดส่วนของจำนวนประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ จำนวนชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาต่อสัปดาห์ และประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ และประสบการณ์การรายงานความเสี่ยง ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามแนวคิดของ Parker et al.⁵ มีองค์ประกอบ 2 ด้านรวม 24 ข้อ ดังนี้ 1) ด้านความร่วมมือในการปฏิบัติงาน

ที่ปลอดภัย จำนวน 17 ข้อ 2) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่ปลอดภัย จำนวน 7 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือการให้คะแนนตามระดับการปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพและใช้มาตราของ Likert scale 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การเลือกตอบให้คะแนนตามระดับการปฏิบัติดังนี้

5 หมายถึง เมื่อพยาบาลวิชาชีพมีความเห็นว่าคุณความนั้นตรงกับสิ่งที่ปฏิบัติมากที่สุด

4 หมายถึง เมื่อพยาบาลวิชาชีพมีความเห็นว่าคุณความนั้นค่อนข้างตรงกับสิ่งที่ปฏิบัติ

3 หมายถึง เมื่อพยาบาลวิชาชีพมีความเห็นว่าคุณความนั้นตรงไม่ตรงพอๆ กันกับสิ่งที่ปฏิบัติ

2 หมายถึง เมื่อพยาบาลวิชาชีพมีความเห็นว่าคุณความนั้นค่อนข้างไม่ตรงกับสิ่งที่ปฏิบัติ

1 หมายถึง เมื่อพยาบาลวิชาชีพมีความเห็นว่าคุณความนั้นไม่ตรงเลยกับสิ่งที่ปฏิบัติ

กำหนดเกณฑ์การแปลคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยของพยาบาลวิชาชีพ เป็นการนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย การแปลผลคะแนน

4.50-5.00	มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูงมาก
3.50-4.49	มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูง
2.50-3.49	มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
2.50-3.49	มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ
1.00-1.49	มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาส่วนที่ 2 เท่ากับ .98 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค เท่ากับ .96

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 3 แห่งเพื่อขอรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์

2. ชี้แจงเรื่องการพิทักษ์สิทธิเป็นลายลักษณ์อักษรในหน้าแรกของแบบสอบถาม โดยชี้แจงเกี่ยวกับประโยชน์จากการทำวิจัย วัตถุประสงค์ในการตอบแบบสอบถาม ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับแบบสอบถาม และดำเนินการเก็บข้อมูลเฉพาะในกลุ่มตัวอย่างที่ยินยอมเข้าร่วมโครงการเท่านั้น และให้ลงนามยินยอมโดยไม่มี การบังคับ กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการได้ตลอดเวลา ซึ่งการปฏิเสธนี้ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมด้วยโครงร่างการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ ตัวอย่างแบบสอบถามการวิจัยจำนวน 1 ฉบับ และเอกสารรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน จำนวน 1 ฉบับ ส่งถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยติดต่อกับหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล และผู้ประสานงานของแต่ละโรงพยาบาลด้วยตนเอง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการพิทักษ์สิทธิ กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบสอบถามใส่ซองปิดผนึกและส่งแบบสอบถาม กลับที่ฝ่ายการพยาบาลของแต่ละโรงพยาบาลภายใน 2 สัปดาห์ เมื่อครบ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยติดต่อรับแบบสอบถาม กลับจากฝ่ายการพยาบาลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องของแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ .05 ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงาน หน่วยงาน จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย โดยการแจกแจง ความถี่และร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานจำแนกตามรายด้าน ด้านความร่วมมือ ในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย และด้านเข้าร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับความปลอดภัย โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

3. เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลตามตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย ตำแหน่งงาน โดยใช้สถิติ t-test และ Anova

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ อยู่ใน ระดับสูง ($\bar{X} = 4.18$)

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย ของรัฐ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย และหน่วยงานที่ปฏิบัติ พบว่า

2.1 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของหัวหน้าหอผู้ป่วย โดยรวมสูงกว่าพยาบาลระดับ ปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมด้านความร่วมมือ ในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย และการเข้าร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับความปลอดภัยของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีพฤติกรรม สูงกว่าพยาบาลระดับปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.2 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ตามกลุ่มประสบการณ์ทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่มี ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ การทำงานอยู่ระหว่าง 11-15 ปี 16-20 ปี 21-25 ปี และมากกว่า 25 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 6-10 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่าพยาบาล วิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าพยาบาลวิชาชีพที่เคยผ่านการอบรมความปลอดภัย จะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่า พยาบาลวิชาชีพที่ไม่เคยผ่านการอบรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมด้านความร่วมมือในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย และการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยของ พยาบาลวิชาชีพที่เคยผ่านการอบรมความปลอดภัยจะมี คะแนนเฉลี่ยความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าพยาบาล วิชาชีพที่ไม่เคยผ่านการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ หน่วยกุมารเวชกรรม มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่าหน่วยอายุรกรรม หน่วยผ่าตัด หน่วยสูติกรรม หน่วยศัลยกรรม หน่วยโสต คอ นาสิก และหน่วยศัลยกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.18$) สามารถอธิบายได้ว่า โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ ให้การดูแลรักษาผู้ป่วยที่มีอาการซับซ้อนให้ความสำคัญกับมาตรฐานในการดูแลรักษาผู้ป่วย โดยเน้นความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นเป้าหมายสำคัญ ส่งผลให้พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตนเพื่อก่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือพักผ่อนอย่างเพียงพอก่อนมาปฏิบัติงาน ส่งผลให้มีพฤติกรรมความปลอดภัยระดับสูง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ประสิทธิภาพแห่งตนของ Bandura⁹ อธิบายว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดๆนั้นเกิดจากการเรียนรู้ และผ่านการมีประสบการณ์โดยตรง ทำให้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมใดควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Boonbamrer⁹ พบว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านความร่วมมือในการ

ปฏิบัติงานที่ปลอดภัยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.22$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อธิบายได้ว่า พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการไม่ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ชำรุด หรือมีป้ายแขวนเตือนห้ามใช้ อยู่ในระดับสูงสุด และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อธิบายได้ว่า พยาบาลรับรู้ว่าการปฏิบัติงานโดยใช้อุปกรณ์ที่อันตรายหรือชำรุด อาจเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุในการทำงานได้ ดังนั้นเมื่อพยาบาลพบว่าเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ชำรุด ต้องรายงานให้หัวหน้าทราบ เพื่อดำเนินการส่งซ่อมอุปกรณ์ และการรายงานเหตุการณ์เมื่อมีความผิดปกติของอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Boonbamrer⁹ ที่พบว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยนอกจากจะปฏิบัติงานด้านการพยาบาลแล้ว ยังปฏิบัติงานด้านบริหารการพยาบาล ควรมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีของการทำงานที่ปลอดภัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชา เช่น การหมั่นตรวจสอบความชำรุดของเครื่องมือ อุปกรณ์ การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยหลังใช้งานอยู่เสมอ ส่วนการพักผ่อนอย่างเพียงพอ 6-8 ชั่วโมง ก่อนขึ้นปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อธิบายได้ว่า พยาบาลต้องขึ้นปฏิบัติงานต่อเนื่อง มีการควบคุมและปฏิบัติงานล่วงเวลา ทำให้มีเวลาพักผ่อนก่อนมาปฏิบัติงานไม่เพียงพอ สอดคล้องกับการศึกษาของ Boonmak¹⁰ ซึ่งพบว่า พยาบาลที่มีการปฏิบัติงานเป็นผลัด เข้า บ่าย ดึก ทำให้พยาบาล เกิดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ดังนั้นหัวหน้าหอผู้ป่วยจำเป็นต้องตระหนักเมื่อจัดตารางปฏิบัติงาน ควรจัดตารางปฏิบัติงานให้พยาบาลวิชาชีพ อย่างเหมาะสม เพื่อพยาบาลวิชาชีพมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ ก่อนมาปฏิบัติงาน เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.09$) แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพ มีการเข้าร่วมความปลอดภัยในที่ทำงาน ติดตามความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมที่ปลอดภัย

ในที่ทำงาน เช่น 5ส., HA, JCI, การอบรมอัครศิษย์, การซ่อมฉุกเฉินของหน่วยงานหรือองค์กรอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากในปัจจุบัน มีการมุ่งเน้นให้โรงพยาบาลซึ่งผ่านการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล เพื่อเป็นหลักประกันว่าโรงพยาบาลมีคุณภาพมาตรฐาน ในการบริการ โรงพยาบาลจึงให้พยาบาลวิชาชีพได้รับ โอกาสในการเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับการศึกษาของ Rongsawas¹¹ ที่พบว่า ประสบการณ์การอบรมเรื่องความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของพนักงาน ส่วนการมีส่วนร่วมนำผลการประเมินด้านความปลอดภัยมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน ในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อธิบายได้ว่า พยาบาลวิชาชีพ มีโอกาสสื่อสารภายในหน่วยงานเรื่องความปลอดภัย ยังไม่มากพอ เนื่องจากประสบการณ์การทำงานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ น้อยกว่า 5 ปี ประสบการณ์และความรู้ในการสื่อสารจึงยังไม่มากพอ สอดคล้องกับการศึกษาของ Kamolrat¹² ซึ่งพบว่าประสบการณ์การทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ผู้บริหารควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้พยาบาลวิชาชีพ ได้มีส่วนร่วมนำผลการประเมินด้านความปลอดภัย มาปรับปรุงการปฏิบัติงานในหน่วยงาน เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือประสบการณ์มานำเสนอเพื่อเป็นความรู้กับเพื่อนร่วมงาน

2. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย และ หน่วยงานที่ปฏิบัติ

2.1 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามตำแหน่งงาน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย โดยรวมสูงกว่าพยาบาลระดับปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่าพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน ในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย มีทักษะการทำงานที่ปลอดภัย ที่มากกว่าและมีความตระหนักถึงการมีพฤติกรรม เป็นแบบอย่างที่ดีของการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยแก่ ผู้ได้บังคับบัญชา สอดคล้องกับแนวคิดของ Traves¹³ หัวหน้าหอผู้ป่วยต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำด้านพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงาน มีหน้าที่ ส่งเสริม แนะนำ พยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ในการทำงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ Boonbamrer⁹ ซึ่งพบว่าพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้า หอผู้ป่วย มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า มีทักษะ การทำงานที่ปลอดภัยมากกว่า ดังนั้นหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐควรเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยแก่พยาบาลวิชาชีพ

2.2 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานตามกลุ่ม ประสบการณ์ทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน น้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน อยู่ระหว่าง 11-15 ปี 16-20 ปี 21-25 ปี และมากกว่า 25 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพยาบาล วิชาชีพที่มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 6-10 ปี มีพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่าพยาบาลวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปีขึ้นไป อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่าประสบการณ์ การทำงานที่มากขึ้น ได้รับการเรียนรู้เรื่องต่างๆ สอดคล้องตาม ประสบการณ์การทำงาน ทำให้พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานมากขึ้นไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura⁸ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ พยาบาลวิชาชีพ เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และการส่งเสริม ประสบการณ์สอดคล้องกับการศึกษาของ Paomaung¹⁴ ซึ่งพบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์การทำงานที่มากกว่า

มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมากกว่า และมีความรู้ความเข้าใจในการทำงานที่ปลอดภัยมากกว่า ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริม เปิดโอกาสให้พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานมาก มีการถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ ในการทำงานที่ปลอดภัยกับพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์น้อย เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

2.3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เคยผ่านการอบรมความปลอดภัย จะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่ไม่เคยผ่านการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า หากพยาบาลวิชาชีพมีโอกาสได้เข้ารับการอบรมความปลอดภัย ย่อมมีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ทำให้พยาบาลวิชาชีพเรียนรู้ที่จะสังเกตอันตราย หลีกเลี่ยงอันตราย การเรียนรู้เหล่านี้นำไปสู่พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสอดคล้องกับแนวคิด Parker et al.⁵ การเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Rongsawas¹¹ ที่พบว่าประสบการณ์การอบรมเรื่องความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ความปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน การได้รับความรู้จากการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยสามารถช่วยลดอุบัติเหตุในการทำงานได้ ดังนั้นในแต่ละผู้บริหารทางการพยาบาล โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ ควรเปิดโอกาสให้พยาบาลวิชาชีพได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ เช่น การจัดอบรมด้านความปลอดภัย กิจกรรม 5ส, HA และ JCI

2.4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ หน่วยงานเวชกรรม มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่า หน่วยงานอายุรกรรม หน่วยผ่าตัด หน่วยสูติกรรม หน่วยศัลยกรรม หน่วยโสต คอ นาสิก และหน่วยศัลยกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า ความเสี่ยงในแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน เช่น ปัจจัยทางกายภาพ ลักษณะที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของหน่วยงาน หอผู้ป่วย สามัญมีอากาศร้อนกว่าหอผู้ป่วยพิเศษส่งผลให้สมาธิในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพพลดลง ในหน่วยงานศัลยกรรม สูติกรรมอาจมีเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมากกว่าหน่วยงานเวชกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ McCormick and Ligen¹⁵ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมหน่วยงานที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ Manokan Chusri¹⁶ ศึกษาองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรัฐเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหน่วยงาน ทั้งความปลอดภัย และอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน จะทำให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้บริหารของแต่ละหน่วยงานต้องมีการกำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน

สรุปได้ว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ อยู่ในระดับสูง และแตกต่างกันตามตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมความปลอดภัย หน่วยงานที่ปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารทางการพยาบาลควรเสริมสร้างพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจัดให้มีการอบรมความปลอดภัยให้มากขึ้น เพื่อให้พยาบาลมีความรู้

ในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย และศึกษาความเสี่ยงในแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้ความรู้แก่พยาบาลวิชาชีพทุกหน่วยงานให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละหน่วยงาน เช่น พยาบาลหน่วยกุมารเวชกรรม ควรเพิ่มพฤติกรรมความปลอดภัยในตนเอง โดยจัดทำป้ายเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยในหน่วยงาน

2. หัวหน้าหอผู้ป่วยควรเป็นแบบอย่างที่ดีด้านพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานกับพยาบาล

วิชาชีพเนื่องจากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า มีทักษะการทำงานที่ปลอดภัยมากกว่า ควรมีการนิเทศเรื่องความปลอดภัยในการทำงานแก่พยาบาลระดับปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง และควรจัดเนื้อหาให้อยู่ในคณิเทศพยาบาลจบใหม่

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

References

1. Department of Disease Control. Occupational and Environmental Disease Situation. Nonthaburi: Bureau of Occupational and Environmental Diseases; 2010. (In Thai)
2. Tinnasulanon A. Knowledge, attitudes towards occupational safety behaviors. Provincial Electricity Authority Case Study in Engineering, Construction and Maintenance. Business [Master thesis, Engineering program]. Pathum Thani: Thammasat University; 2003. (In Thai)
3. Maungsoros R. Factors influencing safety culture in petrochemical industry. [Doctoral dissertation, Doctor of Philosophy]. Bangkok: National Institute of Development Administration; 2010. (In Thai)
4. Manmana D. Self-efficacy. Risk perception and behavior. The safety of the employees of a factory assembly plant. Journal of Social Sciences and Humanities. 2001; 32:105-119. (In Thai)
5. Parker, S. K., Axtell, C. M. and Turner, N. Designing a safer workplace: Importance of job autonomy, communication quality and supportive supervisors. Journal of Occupational Health Psychology. 2001;6(3):211-28.
6. Pradit P. The relationship between job autonomy. Role expectations Support context The safety performance was perceived by nurses in the operating room [Master thesis, Nursing science program]. Bangkok: Chulalongkorn University; 2001. (In Thai)
7. Laungapapong S, Unnalekaga A. Prevention of Needlestick and Sharp, Nursing 4.0 of Thailand. Journal of Thai Nurses. 2013;(Special Issue):130-142. (In Thai)
8. Bandura A. Aggression: A social learning analysis. New Jersey: Prentice-Hall; 1977.
9. Boonbamrer S. Safety behavior of nurses in Maharaj Nakorn Ratchasima hospital. Journal of Boromarajonani Nursing College. 2014;20(2): 82-92. (In Thai)

10. Boonmak S. Quality of life of nurses: a case study of hospitals. General practitioner, Ministry of Public Health [Master thesis, Public Administration]. Bangkok: National Institute of Development Administration; 2001. (In Thai)
11. Rongsawas S, Pomsuwan S. Factors of Safety in Workplace and their Influence at the Operational Level of Employees' Working Behavior at the Provincial Electricity Authority, Chiangmai Province [Master thesis, Business Administration]. Bangkok: Bangkok University; 2011. (In Thai)
12. Kamolrat W, Chawsithiwong B. Study on safety behavior in working staff of Aditi Birla Chemical Chemicals (Thailand) Limited (Phosphate Diffusion) [Master thesis, Social and Environmental Development]. Bangkok: National Institute of Development Administration; 2009. (In Thai)
13. Traves AW. Supervision techniques and new dimensions. New Jersey: Prentice Hall; 1998.
14. Paomaung S. Occupational Safety Behaviors of Production Staff, CTS Electronic [Master thesis, Business Administration]. Pathum Thani: Rajamangala University of Technology Thanyaburi; 2011. (In Thai)
15. McCormick EJ, Ligen DR. Industrial and Organization psychology. Englewood Cliffs: Prentice-Hall; 1985.
16. Manokarn C. A study of the appropriate environmental elements in the work of professional nurses [Master thesis, Nursing science program]. Bangkok: Chulalongkorn University; 2005. (In Thai)